

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนากิจการนักเรียนโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย
ตามแนวคิดชีวิตที่มีคุณค่า*

THE PRIORITY NEEDS FOR STUDENT AFFAIRS MANAGEMENT OF VAJIRAVUDH
COLLEGE BASED ON THE CONCEPT OF VALUABLE LIFE

¹ปรีชาพล สมานมู Preechaphol Samarnmoo ²พงษ์ลิขิต เพชรผล Ponglikit Petpon

^{1,2}จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University, Thailand

Corresponding Author E-mail: preechaphol.s@vajiravudh.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนากิจการนักเรียนโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัยตามแนวคิดชีวิตที่มีคุณค่า ใช้วิธีการวิจัยเชิงบรรยาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (PNI_{Modified}) โดยมีผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารและครูโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย จำนวน 85 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการพัฒนากิจการนักเรียนโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัยตามแนวคิดชีวิตที่มีคุณค่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านงานกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีสภาพในการปฏิบัติในปัจจุบันมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านงานกำกับ วินัยผู้เรียนมีสภาพในการปฏิบัติในปัจจุบันมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนากิจการนักเรียนโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย ตามแนวคิดชีวิตที่มีคุณค่า อยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านงานกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านงานกำกับ วินัยผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของการพัฒนากิจการนักเรียนโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัยตามแนวคิดชีวิตที่มีคุณค่าโดยภาพรวม คือ 0.537 (PNI_{Modified} = 0.537) เมื่อพิจารณาตามขอบข่ายการพัฒนากิจการนักเรียน พบว่า ด้านงานกำกับ วินัยผู้เรียน มีค่าความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสูงสุด และด้านงานกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีค่าความต้องการจำเป็นในการพัฒนาต่ำสุด

คำสำคัญ: ชีวิตที่มีคุณค่า, ความต้องการจำเป็น, กิจการนักเรียน, โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย

Abstract

The purpose of this research is to study the priority needs in the student affairs management development of Vajiravudh College, according to the concept of Valueable life. A descriptive research method is used in this research. The tools used in the research were questionnaires. The data were analyzed by arithmetic mean, standard deviation, and the modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}). The survey was completed by 85 people, who were all administrators and secondary school teachers at Vajiravudh College. The finding showed that 1) Current conditions were at a moderate level, with the extra-curricular activities having the highest mean and the student discipline and supervision having the lowest mean. The

*Received: March 21, 2024, Revised: August 19, 2024, Accepted: August 24, 2024.

desired condition was at a high level, with teaching and learning management having the highest mean and discipline and supervision with the lowest mean. 2) With the Priority Need Index, the academic concept was 0.537 overall ($PNI_{Modified} = 0.537$). In consideration of the scope of student affairs management, it was discipline and supervision with the highest order of needs, followed by the extra-curricular activities with the lowest order of needs. Considering the attributes of a Valuable life, it was found that encouraging students to be ready to cope with change had the highest of development needs, and promoting students' ability to learn had the lowest of development needs.

Keywords: Valuable life, Priority Needs, Student Affairs Management, Vajiravudh College

บทนำ

ปัจจุบันเป็นช่วงเวลาที่ยิ่งใหญ่ผ่านวิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโคโรนาไวรัส 2019 ทำให้ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของไทยและนานาชาติ และส่งผลโดยตรงถึงคุณภาพของผู้เรียน ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม อาจทำให้พัฒนาได้ไม่เต็มศักยภาพ อีกทั้งยังส่งผลถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพรวมของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมากที่สุด นับว่าเป็นภาวะกดดันเชิงวิชาการรูปแบบหนึ่งอันจะนำมาสู่ปัญหาการเรียนรู้ถดถอย (learning loss) และปัญหาการหลุดออกจากระบบการศึกษาอีกประการหนึ่ง (ตรีนุช ไพชยนต์วิจิตร และสร้อยธนา ธิติสุวรรณ, 2565) ปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน มีสาเหตุประการหนึ่งที่สำคัญคือการขาดทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตอย่างรู้เท่าทันในการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว นั่นคือทักษะต่างๆ จะเป็นสิ่งที่ช่วยให้ชีวิตคนเราประสบความสำเร็จ ช่วยจุดไฟความมุ่งมั่นและการใฝ่รู้ (วิจารณ์ พานิช, 2555) กล่าวคือ การศึกษาเป็นเครื่องมือที่มีบทบาทและความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเตรียมบุคคลให้สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคตเป็นกระบวนการในการพัฒนาคนในสังคมให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต ตลอดจนสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

แนวคิดชีวิตที่มีคุณค่า นั้นนักวิชาการส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า คุณค่าของการดำเนินชีวิต หมายถึง การรับรู้ถึงเหตุผลในการใช้ชีวิตอยู่ของตนเอง เป็นสิ่งที่ทำให้เรามีกำลังใจและรู้สึกมั่นคงเมื่อเผชิญกับอุปสรรคหรือวิกฤติของชีวิต ความหมายในชีวิตเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงให้เรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัวในลักษณะของการทำกิจกรรมต่างๆ อย่างมุ่งมั่นและมีความเข้มแข็งในจิตใจ การตระหนักถึงความหมายของชีวิตช่วยให้เรามีความชัดเจนและมั่นคงต่อเป้าหมายทั้งในระยะสั้นและระยะยาว สามารถฟันฝ่าอุปสรรคและความยากลำบากในชีวิต ซึ่งจะส่งผลให้เรากลับมาเห็นคุณค่าในตนเอง มีความสุข มีอารมณ์เชิงบวกเสมอ และมีวิธีรับมือกับความเครียดอย่างเหมาะสม การมีชีวิตที่มีคุณค่าตามแนวคิดอิกไก (IKIGAI) ซึ่งประกอบไปด้วยผู้เรียนได้ทำและเรียนในสิ่งที่รักหรือใฝ่ฝัน (Passion) และสิ่งที่รักและใฝ่ฝันนั้นต้องเป็นสิ่งที่ตรงกับการทำงานหรือการเรียนในสิ่งที่โลกต้องการ (Mission) มีคุณธรรมเป็นฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสิ่งที่เรียนต้องเป็นสิ่งที่ทำเป็นอาชีพได้ (Vocation) และก็ต้องทำได้ดีอย่างมืออาชีพ (Profession) (เลขาธิการสภาการศึกษา, 2565) แนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่าเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนขยายขีดความสามารถในการเรียนรู้ พัฒนาความฉลาดทางสังคม อารมณ์ และสติปัญญา สามารถสร้างความคิดใหม่

ด้วยตนเองสามารถตัดสินใจทำสิ่งที่ควรทำ ตลอดจนสามารถแสวงหาวิธีการที่สร้างสรรค์ในการทำประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น โดยผู้สอนสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการสร้าง ทดสอบ ทดลอง และขยายขอบเขตความรู้อย่างมีความหมายและคุณค่า ประกอบด้วยกระบวนการเรียนรู้และผลลัพธ์การเรียนรู้ (สฤญญา แซ่มซ้อย และคณะ, 2565)

โรงเรียนวิชราวุธวิทยาลัย เป็นโรงเรียนประจำที่มีระบบการเรียนการสอนทั้งระบบด้านวิชาการ ด้านกิจการนักเรียนที่มีวัตถุประสงค์ชัดเจนเพื่ออบรมทั้งด้านความรู้ พุทธธรรม ร่างกาย และจิตใจ โดยเฉพาะงานด้านกิจการนักเรียนนี้จะเป็นการดูแลส่งเสริม พัฒนา ควบคุม และแก้ไขความประพฤติของผู้เรียนให้อยู่ในระเบียบวินัย การอยู่ร่วมกัน และส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนดี เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมได้ โดยงานกิจการนักเรียนจะช่วยส่งเสริมความรู้ความสามารถทางวิชาการช่วยแก้ไขปัญหาการดูแลปกครองได้ ช่วยให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ทำให้นักเรียนมีโอกาสด้านความรู้ตามที่ตนถนัด และสนใจ พัฒนาความรู้ในสิ่งใหม่ๆ สอนให้เป็นพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย มีความริเริ่มสร้างสรรค์มีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีมีโอกาสฝึกทักษะการเรียนรู้และทำงานร่วมกัน และช่วยให้เกิดความสัมพันธ์กันอันดีระหว่างนักเรียน ครู โรงเรียน และชุมชนอีกด้วย (อุษา แก้วกำกวม, 2551) งานด้านบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนวิชราวุธวิทยาลัยนั้นมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการพัฒนาทุกๆ ด้าน ทั้งทางร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้คู่คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับคนอื่นได้ อย่างมีความสุข ผ่านรูปแบบกิจกรรมต่างๆ ที่สามารถเสริมสร้างร่างกาย พุทธธรรม ความรู้ ความเข้าใจ และลดระดับความเครียดจากสังคมและเตรียมพร้อมในการศึกษาต่อหรือทำงานในอนาคต กิจวัตรประจำวัน กิจกรรมการเรียนรู้ใดบ้างที่โรงเรียนควรมุ่งเน้น ฝึกให้ผู้เรียนได้ฝึกการเรียนรู้ แนวทางในการบริหารกิจการนักเรียนที่เหมาะสมค้นพบแรงบันดาลใจ ความหมายในการทำกิจวัตร ประจำวัน มีความสุขในการใช้ชีวิตของตนเองมีความสำคัญและมีความหมาย โดยเมื่อค้นพบ ความหมายและเป้าหมายในชีวิตนั้น จะทำให้เกิดความรู้สึกถึงคุณค่าในตนเอง พึงพอใจในชีวิต มีความหวัง มีความเข้มแข็ง และมีพลังในการดำเนินชีวิต และมองแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อเตรียมเยาวชน ให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงได้

จากรายงานผลการประเมินตนเองประจำปีการศึกษา 2564 (SAR) ของโรงเรียนวิชราวุธวิทยาลัย ได้พบว่ามีจุดที่ควรพัฒนาในด้านกิจการนักเรียนคือการพัฒนาความเป็นอยู่ของนักเรียนให้มีความสุข การส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรผู้รับผิดชอบและผู้มีส่วนร่วมให้เกิดความเข้าใจในหลักการและเป้าหมายในการพัฒนาเดียวกัน รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพภายในด้านการดูแลให้นักเรียนมีความสุข ทั้งการพัฒนานักเรียนตามศักยภาพรายบุคคลและการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการด้านกิจการนักเรียน (วิชราวุธวิทยาลัย, 2565) การที่ผู้เรียนได้อยู่โรงเรียนประจำมีกิจกรรมเสริมหลักสูตรมากมาย รวมทั้งกิจวัตรประจำวัน (วิถีวิชราวุธ) เพื่อเป็นการเรียนรู้การใช้ชีวิตในหลายรูปแบบ จากการสังเกตการณ์ในช่วงที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาทำให้ผู้เรียนบางกลุ่มไม่มีพลัง ในการใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่า ไม่สามารถค้นพบแรงบันดาลใจ หรือเป้าหมายในชีวิตได้อย่างดี อยู่โรงเรียนแบบไม่มีเป้าหมาย เรียน ทำกิจกรรม หรือทำกิจวัตรประจำวันแบบไร้พลังในการดำเนินชีวิต

จากความสำคัญของแนวคิดชีวิตที่มีคุณค่า (VALUABLE LIFE) ที่กล่าวมาข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจในการศึกษาการพัฒนากระบวนการบริหารกิจการนักเรียนที่จะต้องใช้อนาคตเหล่านี้ในการบริหารในโรงเรียนวิชราวุธวิทยาลัยและนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนเพิ่มเติม สำหรับผู้บริหาร ครูอาจารย์

และผู้เรียน ให้มีทักษะการใช้ชีวิตที่มีคุณค่ามีความหมายของการใช้ชีวิตให้ประสบความสำเร็จ โดยผ่านการเรียนรู้จากกิจกรรมประจำวัน กิจกรรม และงานที่นักเรียนได้ปฏิบัติผ่านงานกิจกรรมนักเรียนได้อย่างเป็นระบบ

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนากิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย ตามแนวคิดชีวิตที่มีคุณค่า

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนากิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย ตามแนวคิดชีวิตที่มีคุณค่า โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและผู้ให้ข้อมูลการวิจัย

1.1 ประชากร คือ โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ

1.2 ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้อำนวยการฝ่ายและครูโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย จำนวนรวม 85 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการฝ่าย จำนวน 4 คน และครู จำนวนรวม 81 คน รวม 85 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย ตามแนวคิดชีวิตที่มีคุณค่า แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check lists) จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งปัจจุบัน และประสบการณ์การทำงาน ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนากิจกรรมนักเรียนโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัยตามแนวคิดชีวิตที่มีคุณค่า มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 52 ข้อ โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย 5 ระดับ ของ John W. Best (1981)

3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยศึกษาเอกสารแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตและการบริหารกิจการนักเรียน กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยออกแบบและสร้างเครื่องมือตามผังโครงสร้างเครื่องมือและข้อคำถาม กำหนดความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหาระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยการนำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item objective congruence: IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปเพื่อนำมาใช้ในการเก็บข้อมูล จากการสรุปผล พบว่า ข้อคำถามทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่า 0.50 โดยข้อคำถามที่มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 มีจำนวน 95 ข้อ และข้อคำถามที่มีค่า IOC เท่ากับ 0.67 มีจำนวน 9 ข้อ จากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขอหนังสือจากสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงผู้บังคับการโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล โดยการตอบแบบสอบถามออนไลน์ผ่านระบบ

Google Form โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล จำนวน 15 วัน ผู้วิจัยได้รับการตอบแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งผู้วิจัยได้ตรวจสอบการตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ให้ข้อมูลตอบแบบสอบถามครบถ้วนสมบูรณ์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists) วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Science) และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการจำเป็นของการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนนชิราวุธวิทยาลัย ตามแนวคิดชีวิตที่มีคุณค่า ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยนำเสนอผลในรูปแบบตาราง พร้อมคำบรรยายประกอบ

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนนชิราวุธวิทยาลัย ตามแนวคิดชีวิตที่มีคุณค่า โดยภาพรวมมีรายละเอียดของผลการศึกษา ดังในตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนากิจการนักเรียนโรงเรียนนชิราวุธวิทยาลัยตามแนวคิดชีวิตที่มีคุณค่า โดยภาพรวม

ขอบข่าย กิจการนักเรียน	สภาพปัจจุบัน (D)				สภาพที่พึงประสงค์ (I)				ความต้องการจำเป็น	
	M	SD	แปลผล	ลำดับ ที่	M	SD	แปลผล	ลำดับ ที่	PNIModified	ลำดับ ที่
1. งานกำกับ วินัยผู้เรียน	3.108	0.930	ปานกลาง	3	4.776	0.755	มากที่สุด	3	0.537	1
1.1 การฝึกฝน อบรม ระเบียบวินัยของผู้เรียน	2.962	0.779	ปานกลาง	(4)	4.671	0.848	มากที่สุด	(4)	0.577	(1)
1.2 การกำหนดระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ	3.074	0.948	ปานกลาง	(3)	4.697	0.923	มากที่สุด	(3)	0.528	(3)
1.3 การกำกับดูแลวินัยของ ผู้เรียน	3.132	0.988	ปานกลาง	(2)	4.838	0.692	มากที่สุด	(2)	0.545	(2)
1.4 การกำกับดูแลความ ประพฤติของผู้เรียน	3.265	0.990	ปานกลาง	(1)	4.897	0.477	มากที่สุด	(1)	0.500	(4)
2. งานกิจกรรมเสริมหลักสูตร	3.420	0.949	ปานกลาง	1	4.882	0.596	มากที่สุด	1	0.427	3
2.1 การจัดกิจกรรม สอดคล้องกับความสามารถ หรือความถนัดของผู้เรียน	3.268	0.564	ปานกลาง	(4)	4.853	0.688	มากที่สุด	(3)	0.417	(1)
2.2 การจัดกิจกรรม สอดคล้องกับความสนใจของ ผู้เรียน	3.424	0.554	ปานกลาง	(3)	4.941	0.407	มากที่สุด	(1)	0.314	(4)
2.3 การจัดกิจกรรมโดยให้ ผู้เรียนปฏิบัติด้วยตนเอง	3.453	0.948	ปานกลาง	(2)	4.821	0.712	มากที่สุด	(4)	0.396	(3)
2.4 การจัดกิจกรรมเน้นการ ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	3.471	0.903	ปานกลาง	(1)	4.912	0.524	มากที่สุด	(2)	0.415	(2)
3. งานดูแลความเป็นอยู่ ของผู้เรียน	3.343	1.005	ปานกลาง	2	4.873	0.654	มากที่สุด	2	0.458	2
3.1 กระบวนการที่มุ่งเน้น การช่วยเหลือป้องกันดูแล ผู้เรียน	3.321	0.931	ปานกลาง	(5)	4.841	0.790	มากที่สุด	(5)	0.458	(2)

3.2 กระบวนการที่มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาผู้เรียน	3.359	1.038	ปานกลาง	(3)	4.882	0.577	มากที่สุด	(2)	0.454	(3)
3.3 กระบวนการศึกษาดูแลผู้เรียนเป็นรายบุคคล	3.335	0.997	ปานกลาง	(4)	4.888	0.674	มากที่สุด	(1)	0.466	(1)
3.4 การจัดกิจกรรมประจำวันผู้เรียน	3.356	1.052	ปานกลาง	(2)	4.879	0.545	มากที่สุด	(3)	0.454	(3)
3.5 การจัดกิจกรรมดนตรี กีฬา ให้ผู้เรียน	3.591	1.117	ปานกลาง	(1)	4.865	0.612	มากที่สุด	(4)	0.355	(5)
รวมทุกด้าน	3.290	0.962	ปานกลาง	-	4.843	0.668	มากที่สุด	-	0.472	-

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัยตามแนวคิดชีวิตที่มีคุณค่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.290$, $SD = 0.962$) ขอบข่ายกิจการนักเรียนที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ งานกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($M = 3.420$, $SD = 0.949$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดกิจกรรมเน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($M = 3.471$, $SD = 0.903$) รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนปฏิบัติด้วยตนเอง ($M = 3.453$, $SD = 0.948$) การจัดกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ($M = 3.424$, $SD = 0.554$) และ การจัดกิจกรรมสอดคล้องกับความสามารถหรือความถนัดของผู้เรียน ($M = 3.268$, $SD = 0.564$) ตามลำดับ ขอบข่ายกิจการนักเรียน ที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ งานดูแลความเป็นอยู่ของผู้เรียน ($M = 3.343$, $SD = 1.005$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดกิจกรรมดนตรี กีฬา ให้ผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($M = 3.591$, $SD = 1.117$) รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมประจำวันผู้เรียน ($M = 3.356$, $SD = 1.052$) กระบวนการที่มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาผู้เรียน ($M = 3.359$, $SD = 1.038$) กระบวนการศึกษาดูแลผู้เรียนเป็นรายบุคคล ($M = 3.335$, $SD = 0.997$) และกระบวนการที่มุ่งเน้นการช่วยเหลือป้องกันดูแลผู้เรียน ($M = 3.321$, $SD = 0.931$) ตามลำดับ และขอบข่ายกิจการนักเรียน ด้านงานกำกับ วินัยผู้เรียน ($M = 3.108$, $SD = 0.930$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การกำกับดูแลความประพฤติของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($M = 3.265$, $SD = 0.990$) รองลงมา คือ การกำกับดูแลวินัยของผู้เรียน ($M = 3.132$, $SD = 0.988$) การกำหนดระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ($M = 3.074$, $SD = 0.948$) และการฝึกฝนอบรมระเบียบวินัยของผู้เรียน ($M = 2.962$, $SD = 0.779$) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัยตามแนวคิดชีวิตที่มีคุณค่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.843$, $SD = 0.668$) ขอบข่ายกิจการนักเรียนที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ งานกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($M = 4.882$, $SD = 0.596$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($M = 4.941$, $SD = 0.407$) รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมเน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ($M = 4.912$, $SD = 0.524$) การจัดกิจกรรมสอดคล้องกับความสามารถหรือความถนัดของผู้เรียน ($M = 4.853$, $SD = 0.688$) และการจัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนปฏิบัติด้วยตนเอง ($M = 4.821$, $SD = 0.712$) ตามลำดับ ขอบข่ายกิจการนักเรียน ที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ งานดูแลความเป็นอยู่ของผู้เรียน ($M = 4.873$, $SD = 0.654$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า กระบวนการศึกษาดูแลผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($M = 4.888$, $SD = 0.674$) รองลงมา คือ กระบวนการที่มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาผู้เรียน ($M = 4.882$, $SD = 0.577$) การจัดกิจกรรมประจำวันผู้เรียน ($M = 4.879$, $SD = 0.545$) การจัดกิจกรรมดนตรี กีฬา ให้ผู้เรียน ($M = 4.865$, $SD = 0.612$) และกระบวนการที่มุ่งเน้นการช่วยเหลือป้องกันดูแลผู้เรียน ($M = 4.841$, $SD = 0.790$) และขอบข่ายกิจการนักเรียนด้านงานกำกับ วินัยผู้เรียน ($M = 4.776$, $SD = 0.755$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การกำกับดูแลความ

ประพจน์ของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M = 4.897$, $SD = 0.477$) รองลงมา คือ การกำกับดูแลวินัยของผู้เรียน ($M = 4.838$, $SD = 0.692$) การกำหนดระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ($M = 4.697$, $SD = 0.923$) และการฝึกฝนอบรมระเบียบวินัยของผู้เรียน ($M = 4.671$, $SD = 0.848$) ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนชิราวุธวิทยาลัย ตามแนวคิดชีวิตที่มีคุณค่า คือ 0.472 ($PNI_{Modified} = 0.472$) ขอบข่ายกิจการนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ งานกำกับ วินัยผู้เรียน ($PNI_{Modified} = 0.537$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การฝึกฝนอบรมระเบียบวินัยของผู้เรียน มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.577$) รองลงมา คือ การกำกับดูแลวินัยของผู้เรียน ($PNI_{Modified} = 0.545$) การกำหนดระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ($PNI_{Modified} = 0.528$) และการกำกับดูแลความประพฤติของผู้เรียน มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.500$) ตามลำดับ ขอบข่ายกิจการนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นรองลงมา คือ งานดูแลความเป็นอยู่ของผู้เรียน ($PNI_{Modified} = 0.458$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า กระบวนการศึกษาดูแลผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.466$) รองลงมา คือ กระบวนการที่มุ่งเน้นการช่วยเหลือป้องกันดูแลผู้เรียน ($PNI_{Modified} = 0.458$) กระบวนการที่มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาผู้เรียน และการจัดกิจกรรมประจำวันผู้เรียน ($PNI_{Modified} = 0.454$) และการจัดกิจกรรมดนตรี กีฬา ให้ผู้เรียน มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.355$) ตามลำดับ ขอบข่ายกิจการนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ งานกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($PNI_{Modified} = 0.427$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดกิจกรรมสอดคล้องกับความสามารถหรือความถนัดของผู้เรียน มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.417$) รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมเน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ($PNI_{Modified} = 0.415$) การจัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนปฏิบัติด้วยตนเอง ($PNI_{Modified} = 0.396$) และการจัดกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนมีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.314$) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบผลการวิจัยที่สามารถนำมาอภิปรายผลเรียงตามลำดับค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ได้ดังนี้

1. งานกำกับวินัยผู้เรียน

งานกำกับวินัยผู้เรียน มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนชิราวุธวิทยาลัย ตามแนวคิดชีวิตที่มีคุณค่า อยู่ในลำดับที่ 1 ($PNI_{Modified} = 0.537$) งานกำกับดูแลระเบียบวินัย คือ การกำกับดูแลนักเรียนตามระเบียบ กฎเกณฑ์ แบบแผนต่างๆ สำหรับการส่งเสริมพัฒนานักเรียนให้นักเรียนสามารถประพฤติตนอย่างถูกต้อง สามารถอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้ ด้วยวิธีการฝึกฝน อบรม พัฒนา ตามระเบียบแบบแผนที่กำหนด และสามารถติดตาม ดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ด้วยข้อมูลสารสนเทศต่างๆที่ได้จัดทำไว้อย่างเป็นรูปแบบ ซึ่งสอดคล้องกับสุปัญญา ปักสังคะณย์ (2564) ได้กล่าวถึงงานด้านวินัยและความประพฤติไว้ว่าเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนปฏิบัติตามระเบียบที่ได้กำหนดไว้ในคู่มือนักเรียนเพื่อฝึกฝนให้นักเรียนการอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

ดังนั้น งานควบคุม กำกับดูแลระเบียบวินัย เป็นการเสริมสร้างระเบียบวินัย ลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ให้เป็นคนมีระเบียบวินัย ปลูกฝังความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา มีจิตอาสา เสียสละ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ โดยการสร้างรูปแบบและกลไกการเสริมสร้างวินัยนักเรียน การรวบรวมข้อมูล การศึกษาองค์ความรู้ การ

สังเคราะห์ข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้องต่างๆ การสร้างเครื่องมือและตัวชี้วัด เพื่อดำเนินการตามรูปแบบและกลไกการเสริมสร้างวินัยนักเรียน (เลขาธิการสภาการศึกษา, 2562)

2. งานดูแลความเป็นอยู่ของผู้เรียน

งานดูแลความเป็นอยู่ของผู้เรียน มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนนวมิรุทวิทยาลัย ตามแนวคิดชีวิตที่มีคุณค่า อยู่ในลำดับที่ 2 ($PNI_{Modified} = 0.458$) งานดูแลความเป็นอยู่ของผู้เรียนคือ การจัดการให้บริการผู้เรียน การช่วยเหลือผู้เรียนในด้านต่างๆ เพื่อพัฒนา ส่งเสริมผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจสติปัญญา อารมณ์ และสังคม อำนวยประโยชน์แก่ผู้เรียน รวมถึงการให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน ให้สามารถใช้ชีวิตอย่างมีความสุขและป้องกันปัญหาในด้านต่างๆ สอดคล้องกับสัญญาปักษะคณะ (2564) กล่าวเกี่ยวกับงานบริการและช่วยเหลือดูแลนักเรียนว่าสวัสดิการ หมายถึง การให้บริการนักเรียนศึกษาโดยให้ความช่วยเหลือที่สถาบันนั้นๆ จัดให้แก่นักศึกษาของตน อันเป็นการอำนวยประโยชน์ด้านต่างๆ ซึ่งแต่ละสถาบันการศึกษาอาจมีการจัดบริการในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะ และความต้องการจำเป็นของแต่ละสถาบันโดยมีเป้าหมายหลักเพื่อให้แก่นักเรียนนักศึกษาของตนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสถาบันได้อย่างมีความสุข

3. งานกิจกรรมเสริมหลักสูตร

งานกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนนวมิรุทวิทยาลัย ตามแนวคิดชีวิตที่มีคุณค่า อยู่ในลำดับสุดท้าย ($PNI_{Modified} = 0.427$) งานกิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง งานกิจกรรมที่จัดทำขึ้นนอกเหนือจากงานสอนปกติเป็นการจัดนอกเวลาเรียน เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการเรียนการสอนของนักเรียน และเพื่อพัฒนาการด้านจิตใจ สติ อารมณ์ มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย รู้จักสิทธิหน้าที่ตนเอง โดยกิจกรรมต่างๆอยู่ภายใต้การควบคุมของสถานศึกษาและมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษากิจกรรม สอดคล้องกับภรณ์นันทน์ คำชาย (2562) สรุปได้ว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นนอกเหนือไปจากกิจกรรมการเรียนการสอนปกติในชั้นเรียน โดยนักเรียนมีส่วนร่วมดำเนินการภายใต้การดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมและอยู่ภายใต้การควบคุมของสถานศึกษา กิจกรรมเหล่านี้ไม่มีการให้หน่วยกิตเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองตอบความต้องการตามความถนัดและความสามารถของนักเรียนส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม และเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนตามประมวลในหลักสูตรให้สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย คือ การศึกษาการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนนวมิรุทวิทยาลัย ตามแนวคิดชีวิตที่มีคุณค่า โดยการบริหารกิจการนักเรียนได้จากการสังเคราะห์ความหมายและขอบข่ายของการบริหารกิจการนักเรียน สรุปได้ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) งานกำกับวินัยผู้เรียน 2) งานดูแลความเป็นอยู่ของผู้เรียน และ 3) งานกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนนวมิรุทวิทยาลัยเป็นผู้ใช้ชีวิตที่มีคุณค่า โดยคุณลักษณะของผู้ใช้ชีวิตที่มีคุณค่าได้จากสังเคราะห์ความหมาย และองค์ประกอบของชีวิตที่มีคุณค่า ได้แก่ 1) การทำสิ่งที่รักหรือใฝ่ฝัน (Passion) 2) การทำสิ่งที่โลกต้องการ (Mission) 3) การทำสิ่งที่ทำเป็นอาชีพได้ (Vocation) และ 4) การทำได้อย่างมีอาชีพ (Profession) ซึ่งการดำเนินการตามขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียน ดังกล่าว จะช่วยให้ผู้เรียนใช้ชีวิตได้อย่างมีคุณค่าและมีความสุขได้ตลอดเวลาเพื่อนำไป

ปรับใช้ให้เหมาะสมกับตนเองในการดำรงอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงไม่สิ้นสุดได้อย่างเหมาะสม สรุปดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยเมื่อพิจารณาตามขอบข่ายการกิจการนักเรียน พบว่า การพัฒนางานกำกับดูแล วินัยผู้เรียน มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญในการพัฒนางานกำกับดูแลวินัยผู้เรียนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ใช้ชีวิตที่มีคุณค่า เพราะเป็นหัวใจของการพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียน ครอบคลุมไปถึงการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของงานกำกับดูแลวินัยผู้เรียน กำหนดจุดมุ่งหมายของการพัฒนารูปแบบการ กำกับดูแลนักเรียนด้านระเบียบวินัยให้มีกลไกและขั้นตอนที่เสริมสร้างวินัยแก่นักเรียนตามแผนที่ได้วางไว้ โดยมีการติดตามประเมินผลเพื่อสะท้อนจากการฝึกระเบียบวินัยของนักเรียนเป็นรายบุคคลมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา ควรส่งเสริมพิจารณาพัฒนางานการกำกับดูแลวินัยและพัฒนาผู้เรียนให้ได้รับการฝึกฝนอบรมระเบียบวินัย เนื่องจากผลจากการวิจัย พบว่า การฝึกฝนอบรมระเบียบวินัยผู้เรียนมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสูงสุด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาแนวทางหรือกลยุทธ์การพัฒนาครูตามแนวคิดการใช้ชีวิตที่มีคุณค่าในโรงเรียนวรารุวิทยาลัย เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนการพัฒนาครูในระดับที่สูงขึ้น เพื่อกำหนดเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้เรียนเป็นผู้ใช้ชีวิตที่มีคุณค่า

2.2 ควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนในโรงเรียนวรารุวิทยาลัย ที่มีความเฉพาะเจาะจงแต่ละด้านมากขึ้น ซึ่งจากผลการวิจัย พบว่า งานกำกับดูแลวินัยผู้เรียนมีความจำเป็นสูงที่สุด โดยเฉพาะการใช้ข้อมูลต่างๆ ของผู้เรียนเพื่อนำมาติดตามช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเหมาะสมและการส่งเสริมพัฒนาความประพฤติของผู้เรียนตามแนวคิดการใช้ชีวิตที่มีคุณค่า

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กัลยา ตากุล. (2550). การศึกษาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมทักษะการคิดและกระบวนการแก้ปัญหาอนาคตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรณีศึกษาโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐนันท์ คำชาย. (2562). การบริหารจัดการงานกิจกรรม นักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียน เทพดินทร์วิทยา เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ตรีสุข ไชยยนต์วิจิตร และสร้อยลลนา อิตติสุวรรณ. (2565). ผลกระทบการแพร่ระบาดของโควิด-19 ต่อการศึกษา. แหล่งที่มา <http://www.eco.ru.ac.th/images/document/article/TreeNut/publish02-02.pdf> สืบค้นเมื่อ 3 พ.ย. 2566.
- ธีรยุทธ มาณะจักร์. (2564). แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการตามแนวคิดผู้ออกแบบชีวิตที่มีคุณค่า. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2566). นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- เลขาธิการสภาการศึกษา. (2565). แนวทางการจัดการเรียนรู้อย่างมีความหมายและมีคุณค่าสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: เลขาธิการสภาการศึกษา.
- วชิราวุธวิทยาลัย. (2565). รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (Self-Assessment Report: SAR) ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร: วชิราวุธวิทยาลัย.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มูลนิธิสยามกัมมาจล.
- สุกัญญา แซ่มซ้อย และคณะ. (2565). แนวทางการจัดการเรียนรู้อย่างมีความหมายและมีคุณค่าสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุปัญญา ปักสังคะณย์. (2564). แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนประจำตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุษา แก้วกำก. (2551). การวิเคราะห์ปัญหาการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประจำ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- John w. Best. (1981). *Research in Education*. 4thed. New Jersey: Prentice-Hall.